

[Forsvarsministeren.]

været repræsenteret, har studeret alle relevante forhold i forbindelse med en eventuel fælles anskaffelse af nye jagerfly.

I en rapport, afgivet den 31. maj d. å. til forsvarsministrene i de fire lande, har komiteen redegjort for sine undersøgelser og vurderinger af de fly, der kan komme i betragtning som udskiftningsfly, og de tilbud, de fire lande som konsortium har modtaget fra producenterne. Det har ikke været komiteens opgave at pege på et bestemt fly som udskiftningsfly og selvfølgelig heller ikke at behandle spørgsmålet, om en udskiftning overhovedet skulle finde sted. Det er ene og alene et opklaringsarbejde, der har fundet sted, men på baggrund af det, jeg har sagt om situationen for flyvevåbnets F 100-fly, et meget værdifuldt opklaringsarbejde også for Danmark.

De midler, der bevilges på forsvarsbudgettet, må vi sørge for bliver anvendt således, at vi får et så effektivt forsvar, herunder et flyvevåben, som overhovedet muligt. En opretholdelse af flyvevåbnets styrkemål, med bl. a. 3 jagerbombereskadriller, kræver derfor efter forsvarskommandoens og efter min opfattelse, at de to eskadriller med F 100-fly bliver udstyret med nye fly omkring 1980.

Nu er moderne fly jo ikke noget, man får leveret fra den ene måned til den næste og heller ikke fra det ene år til det andet. Der går adskillige år fra det øjeblik, en beslutning om at købe fly bliver taget, og til leveringen kan tage sin begyndelse. Vi må derfor se i øjnene, at det er i den nærmeste fremtid — jeg tør ikke sætte nogen tidsfrist — beslutningen skal tages. Bliver det til en beslutning om, at der skal købes erstatomsfly, bør Danmark naturligvis sørge for at få sin part af de fordele, der ligger i en mulig anskaffelse for de fire lande, og det vil igen sige, at man bør stræbe efter, at vores beslutning koordineres tidsmæssigt med beslutningen i de andre lande.

De fordele, der her kan blive tale om at høste, er af prismæssig art; jo flere fly der skal produceres af en bestemt type, jo billigere kan det enkelte selvfølgelig blive. Men der er også, og navnlig, fordele af industrimæssig art. Det sidste vil jeg gerne uddybe nærmere.

Der er 3 forskellige fly, der kan komme i

betragtning, et amerikansk, et svensk og et fransk. Alle tre producenter har tilbudt de fire køberlande en vis medproduktion på flyene, og to af producentlandene har derudover tilbudt at placere ordrer ved køberlandenes industrier.

Tilbuddene er en del forskellige, og jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind herpå eller på at vurdere, hvor fordelene i givet fald vil være størst. Det forholder sig i øvrigt sådan, at netop på dette punkt er forhandlingerne ikke nær klarlagt endnu. Engang sidst i denne måned skal de fire landes forsvarsministre mødes i Bruxelles for yderligere at drøfte nye indkomne svar på forskellige spørgsmål, der er stillet.

Men fælles for tilbuddene er, at der vil kunne skabes et stort antal arbejdspladser, og at der vil kunne tilføres dansk industri teknologisk viden, en viden, der også kan nyttiggøres civilt og skabe grundlag for yderligere beskæftigelse.

Jeg finder det betydningsfuldt, om Danmark, hvis beslutningen tages om, at der skal købes fly, også kan tage sådanne fordele hjem. Jeg kan slet ikke anerkende det synspunkt, der er blevet fremført, nemlig at der slet ikke skulle være nogen fordele forbundet med det, fordi det svarer til at beskæftige nogle med at grave et hul i jorden og nogle andre med at kaste det til igen. Det er helt urigtigt at vurdere på denne måde.

Naturligvis begrundes den eventuelle anskaffelse af fly ikke med, at vi skal opnå industrifordele. Det vender den anden vej rundt: hvis man er i en situation, hvor dette efter moden overvejelse skal ske, skal man have alle de andre faktorer med i billedet.

Derfor er det første, der til sin tid skal afgøres, om vi ønsker at opretholde flyvevåbnets styrkemål, og at man derefter finder ud af at gøre dette billigst og rigtigst af hensyn til driften og ser på, hvilke fordele der i øvrigt kan opnås.

I den forespørgsel, der rettes til mig, trækkes det frem, om jeg finder det rimeligt at anvende milliarder af kroner i en tid, hvor problemerne vedrørende beskæftigelse, ressourcebesparelse og betalingsbalance er påtrængende. Det er da soleklart, at ingen kan være medlem af dette ting, endside bare følge den mindste smule politisk med, uden